

متن پرسش

به نام خدا سلام: امید در افق های دیدگانمان در این جنگی که دشمن راه انداخته روشن شد. قبلاً چشم چشم می انداختیم امیدی نبود. همه متعمقین اندیشمند و بزرگان متمدن هر قومی در هر کجای دنیا و تاریخ می گفتند زندگی واقعی در غلبه و توجه انسان به وجهه کیفی که در شرایط های خاص سخت زیستی و تقابل با بیخیالی است، برای انسان شکل می گیرد پیش می آید و راه زندگی در دنیا را می گشاید. خداوند این راز محکم از زندگی را در بشریتش دید که در ادیانش پسندید و ما را به آن دعوت کرد. توجه پیوسته به سنت های عالم از جمله آگاهی به پایداری و پیروزی حق که در شرایط جنگ سلحشورانه کاری با دشمن کرده که اسرائیلیها و آمریکاییها توان زندگی کردن را ندارند؛ نتانیاها از لحظه آغاز جنگ گفته جنگ وجودی است! که تا پای نابودی یا نابود کردن است و هیچ کمتر از نابودی کامل یک طرف آن را تمام نمی کند. ما جواب آن را در خیابان ها بخوبی گفتیم که تا انتهای ریشه کن شدن آنها اراده داریم. لحظاتی دارد رقم می خورد که تاریخ بشری است نام ملت در آینده از برترین دوره های تاریخی ایران و اسلام را نشان می دهد از این تقابلی که تمام آینده بشریت مدیون آن است.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: حقیقتاً همین طور است که خداوند ما را در فضایی از تاریخمان قرار داده تا که مردم ما و نه تنها رزمندگانمان، زندگی را تجربه کنند. مهم آن است که متوجه تاریخی باشیم که دشمن ما بدون آن که متوجه باشد، برای ما گشوده است تا مردم ما ذیل حضور امام شهیدمان با فرزند عزیز ایشان در این جبهه حاضر و حاضرتر شوند. این جا است که باید گفت: «دادن سر چه عجب، داشتن سر عجب است». دشمن بیچاره ما را از زدن زیرساختهایمان می ترساند، غافل از آن که ما در این میدان برای از دست دادن همه چیز آماده ایم تا معنی تاب آوری و مقاومت در مقابل چنین دشمنی را تجربه کنیم و به جهان بشری نشان دهیم معنای حضور آخرالزمانی چگونه است. موفق باشید